

Muutoksenhaku hovioikeudelle

Sivu 1 (3)

Muutoksenhaun toimitusosoite: Helsingin käräjäoikeus, Porkkalankatu 13, 00181 Helsinki
Valitan käräjäoikeuden kansliatuomiosta 08/174 (tuomion pvm: 15.1.2008, asiano: R 07/8571)

Haen syytteiden hylkäämistä tai asian uutta suullista pääkäsittelyä hovioikeudessa. Hovioikeuden pääkäsittelyssä on oltava samat todistajat kuin käräjäoikeuden käsittelyssä oli.

Oikeus päätti tuomiossaan takavarikoida 200 kpl runokirjojani. En löytänyt yhtään EU-ajan ennakkopäätöstä hovioikeuden käsittelystä kirjojen takavarikoinnista ja kiihottamisesta kansanryhmää vastaan, joten myös sikäli ennakkotapauksena tulee saada hovioikeuden käsittely ja päätös asiasta.

Oikeuden päätös on jättänyt tuomiossaan perustelematta useita väitteitani puolustuksen tueksi. Myöskään siinä ei ole perusteltu millään tavalla, miksi oikeuden alussa puolustuksen esittämät 5 oikeudenkäyntiväitettä eivät estäneet oikeudenistuntoa.

Ennen oikeudenkäyntiä luin 5 oikeudenkäyntiväitettäni, mutta ne jätettiin oikeudessa huomiotta.

Oikeudenkäyntiväite 1:ssä sanoin näin: *"Puolustus ei usko saavansa oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä."* Tämä sitten toteutui mm. sillä tavalla, ettei oikeus eikä syyttäjä ottanut kantaa muihin oikeudenkäyntiväitteisiini ja tuomiolauselmasta jätettiin huomiotta monia puolustuksen eduksi tulleita asioita. Oikeudenkäynti vaikuttikin tarkoituksenhakuiselta ja kirjojen takavarikointi ennalta päätetyltä. Kirjoista olisi voinut polttaa vain tietyt sivut eikä niitä kaikkia tarvitse tuhota. Jos koko kirjani on kielletty enkä saa käyttää siitä edes yhtään sivua jatkossa, niin silloin kiellettyjä olisivat kaikki siinä olevat runot ja aforismit, kuten tämä aforismi: *Äänestäkäämme totuudesta!*

Myöskään oikeudenkäyntiväitteistä 2, 4 ja 5 ei mainita mitään tuomiossa.

Oikeudenkäyntiväite 2:ssa sanoin näin: *"Syytteessä minua syytetään kiihottamisesta kansanryhmää vastaan ja mainitaan uskontoja. Uskontoja, joita ei todellakaan saa nostaa Suomen uskontoa paremmiksi ainakaan Suomen alueella. Juutalaisuuden ja etenkin islamin pyhimmissä kirjoissa, toorassa ja koraanissa, hyökätään etenkin monijumalaisia uskontoja vastaan. Ei sellaisilla uskonnoilla voi olla sijaa Suomessa, jotka kieltävät Suomen alkuperäiskansan uskonnon ja jumalat."* Oikeuden olisi pitänyt perustella, miksi Suomen uskonnon lausunnot muista uskonnoista ovat kiellettyjä kun niiden (juutalaisuuden ja islamin) uskonnon edustajat nostetaan jalustalle.

Oikeudenkäyntiväite 4:ssä sanoin näin: *"Uskontoasiat vaativat uskovaisia tai ko. uskonnon asiantuntijaa. Koska syyttäjällä ei ole muslimi- eikä juutalaistodistajaa, joilta puolustus voisi selvittää, onko heidän uskonto ns. uskonto vai vain uskonnoksi naamioitu lakejanne rikkova rikollinen ryhmittymä, jonka arvopohjan ja tapojen kritisointia ei saa käyttää syytteiden perusteena. Rikoslain 17 luvun 1 a § määrittelee järjestäytyneen rikollisryhmän toimintaan osallistumisesta. Syyttäjän mainitsemat kansanryhmät täyttävät tuon pykälän rikosjärjestön määritelmän. Jos oikeudenkäynti kuitenkin suoritetaan, niin syyttäjällä täytyy olla todistaja kustakin uskontoryhmästä, jotta puolustus voi kuulla ko. uskontoryhmien toiminnasta ja määritelmästä."*

Oikeudenkäyntiväite 5:ssä sanoin näin: *"Syytteessä on mainittu yksilöityjä kansanryhmiä, joita vastaan kiihottaminen syyttäjän mukaan on tapahtunut. Kansanryhmiä syyttäjän ajattelemalla tavalla ei ole olemassakaan. Puolustus vaatiiikin, että jos syyttäjä haluaa pitää kiinni kansanryhmäkäsitteistään, niin syyttäjän on tuotava kustakin syytekohdan kansanryhmästä henkilö todistajaksi."*

Esimerkiksi vanhempien vastustaminen ja "vääräuskoisen" kanssa seurustelu voivat olla seikkoja, jotka monissa ns. kansanryhmissä ja kulttuurissa oikeuttavat tai jopa velvoittavat perheen surmaamaan tyttären."

Puolustuksen olisikin pitänyt saada kuulustella todistajina niiden kansanryhmien edustajia, joita vastaan kiihottaminen tapahtui. Puolustuksen mukaan koko *kansanryhmä*-käsite on mitään tarkoittamaton ja sitä käyttävät ainakin yleensä vain ne, joilla on hyötyä ko. kansanryhmään kuulua eli saavat siitä taloudellista tai muuta hyötyä. Perustuslain mukaan ihmiset ovat tasa-arvoisia. Kansanryhmään kuuluvien lisäedut sortavat muita ihmisiä, joten koko kansanryhmä-käsite on perustuslain vastainen.

Sananvapaus merkitsee huomattavan laajaa oikeutta mielipiteiden ja ajatusten levittämiseen. Euroopan neuvoston ihmisoikeustuomioistuimien on ratkaisuihinsa toistuvasti korostanut sananvapauden ulottuvan myös arvosteleviin kannanottoihin. Handyside –tapauksessa Ihmisoikeustuomioistuin kiinnitti huomiota myös siihen, että sananvapaus suojaa myös shokeeraavia sekä valtiota tai joitakin sen kansalaisia järkyttäviä tai loukkaavia viestejä.

Sananvapaudella on vahva kytkeä demokratiaan. Jotta demokratia voisi toimia, on äänestäjillä oltava mahdollisuus ilmaista ja ottaa vastaan tietoja ja ajatuksia, jotka koskevat poliittista päätöksentekoa, päättäjiä ja muita yhteiskunnallisesti merkittäviä asioita. Kansanvalta ei voi toimia ilman sananvapautta. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on ratkaisukäytännössään korostanut demokraattisen yhteiskunnan ja sananvapauden välistä kiinteää yhteyttä.

Sananvapauden ydinalueena pidetään poliittisia viestejä. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on ratkaisukäytännössään kaventanut valtioiden harkintamarginaalin hyvin pieneksi, kun kyseessä on vallankäyttäjien kovakin arvostelu, kunhan arvostelulla on ollut vilpittön tarkoitus ja se on perustunut varmistetuille tosiseikoille.

Oikeudessa esitin monia asioita, joihin ei otettu kantaa. Sanoin mm näin:

”Koska laki kiihottamisesta kansanryhmää vastaan voidaan tulkita miten tahansa ja lähes mikä tahansa kansanryhmää koskeva lausunto voidaan tuomita kiihottamiseksi kansanryhmää vastaan, niin oikeuden on tuomiossaan perusteltava se ymmärrettävästi. Esimerkiksi hutujen ja tutsien massamurhaa ei olisi tiedotusvälineissä tuon lain perusteella saanut ikinä käsitellä. Taikka uutisoida Israelin ja Palestiinan toisiinsa kohdistamia väkivaltaisia toimia, sillä aina vähintään toinen osapuoli pitäisi uutista vähintään solvauksena kansanryhmäänsä vastaan. Turkin kurdien tapaukset saavat Suomessakin Turkin suurlähettilään kirjoittamaan ja oikaisemaan Helsingin Sanomien uutisoinnista.

Kun islamin profeetta Muhammed otti 52-vuotiaana 9-vuotiaan tytön vaimokseen ja muslimit pitävät profeetta Muhammedia täydellisimpänä ihmisenä joka teki kaiken oikein ja Allahin ohjeiden mukaisesti, niin tuostako ei saisi sanoa mitään, sillä se olisi kiihottamista kansanryhmää vastaan.

Keskitysleireillä natsit antoivat joillekin juutalaisille enemmän valtaa. Nämä juutalaiset sitten auttoivat hoitamaan muita juutalaisia pois päiviltä. Tuosta puhuminen on sitten kiihottamista kansanryhmää vastaan.

Romanit tappavat romanien väistämässännöstöä vastaan käyttäytyviä romaneja. Tuosta puhuminen on sitten kiihottamista kansanryhmää vastaan.”

Tuomiossa kirjani tuomitaan takavarikoitaviksi. Kirjoista olisi pitänyt tuomita revittäviksi ja poltettavaksi korkeintaan ne runot, jotka oikeus perustelee kiihottamiseksi kansanryhmää vastaan, eikä koko kirjaa olisi saanut mielivaltaisesti tuomita poltettavasti. Ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 17. artikla sanoo näin:

”1. Jokaisella on oikeus omistaa omaisuutta yksin tai yhdessä toisten kanssa.

2. Keltään älköön mielivaltaisesti riistettävä hänen omaisuuttaan.”

Eli korkeintaan siis kirjoista poltetaan ne sivut, jotka oikeus toteaa lainvastaisiksi ilman, että näkevät niiden olevan tärkeitä kokonaisteoksen ymmärtämisen kanssa. Tämä kyllä aiheuttaisi samanlaisen tilanteen kuin jostain keskitysleiri elokuvasta leikattaisiin pahat natsit pois. Mutta elokuvien pahojen kohtien poistajat hyväksyvät elokuvan hyväksytyt osat. Vähintään samoin täytyy olla runokirjoissakin.

Syyttäjän käyttämä lakipykälä *Laki sananvapauden käyttämisestä joukkoviestinnästä* 22 § sanoo mm. näin: "Julkaisun kaikki levitykseen tarkoitetut kappaleet voidaan niiden omistusoikeudesta riippumatta tuomita menetetyiksi, jos on tehty kyseisen julkaisun sisältöön perustuva rikos **JA jos tällainen seuraamus on tarpeen viestin levittämisen ehkäisemiseksi.**"

Koska kirja on kenen tahansa vapaasti ja ilmaiseksi ladattavissa internetin sivustoltani pdf-muodossa, niin kirjojen takavarikointi ei ehkäisisi viestin leviämistä, joten syyttäjä vetoaa lakipykälään, joka ei tässä tilanteessa edes salli takavarikointia.

Syyttäjän vaatimus haastehakemuksessa ei siis koskenut verkkosivustoa vaan siinä oli vain yksilöitynä mainittu kirjojen 200 kpl:n painos. Joten sikälikin oikeuden päätös on lainvastainen.

Terveisin

Petri Peltonen
Kotikunta: Helsinki
Postiosoite: Atomitie 5 E, 00370 Helsinki
puh. 0400-416 357
sähköposti: pjp@henix.fi